

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2945/05
06.04.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Слађане Накић - Момировић, Љубице Милутиновић и Николе Станојевића, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужених сада покојног ПП, кога заступа БА, ББ, кога заступа БВ, адвокат, ради утврђења права својине и предаје у државину и по противтужби тужиоца ББ, против тужиоца АА, и туженог сада покојног ПП, ради утврђења права својине и укњижбе, одлучујући о ревизији БА - пуномоћника туженог сада покојног ПП, изјављеној против пресуде Окружног суда у Смедереву Гж. 186/05 од 28.7.2005. године, у седници одржаној дана 6.4.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија БА - пуномоћника сада покојног ПП изјављена против пресуде Окружног суда у Смедереву Гж. 186/05 од 28.7.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Смедереву Гж. 186/05 од 28.7.2005. године, одбијена је као неоснована жалба туженог ПП и потврђена пресуда Општинског суда у Смедереву П. 1414/97 од 1.3.2002. године, којом је: 1) утврђено да је тужилац власник по уговору о поклону закљученог са ВВ Ов. бр. 7262/96 од 4.9.1996. године Петог општинског суда у Београду, на 2/3 катастарских парцела наведених у овом делу изреке првостепене пресуде (аа вв и гг у КО ГГ) што према мерама и границама означеним у истом ставу изреке пресуде целе кп. аа и вв и део кп. гг, у површинама означеним у истом ставу изреке, што су тужени ПП и ББ дужни да признају и трпе; 2) обавезани тужени ПП и ББ да тужиоцу АА предају у државину кп. аа у површини од 11,78 ари, кп. вв у површини од 0,75 ари и део кп. гг у површини од 12,85 ари, у мерама и границама наведеним у ставу 1. изреке ове пресуде, уписане у кз.ул. дд КО ГГ; 3) одбијен је противтужбени захтев туженог ББ којим је тражио да се утврди према тужиоцу АА и туженом ПП где је власник на основу одржаја целих катастарских парцела аа, вв и гг, све у КО ГГ и обавезу ови тужени да трпе да тужени ББ упише у својину у тим парцелама на основу ове пресуде; 4) обавезан је тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 17.400,00 динара.

Против ове другостепене пресуде ревизију је изјавио БА - пуномоћник сада покојног ПП због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији овог пуномоћника у смислу члана 389. став 2. у вези члана 391. раније важећег Закона о парничном поступку (ЗПП), који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04) Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је ревизију изјавило лице које није овлашћено за подношење овог ванредног правног лека.

Према одредбама члана 96. Закона о парничном поступку ако странка у пуномоћју није ближе одредила овлашћења пуномоћника, пуномоћник који није адвокат може на основу оваквог пуномоћја да врши све радње у поступку али му је увек потребно изричито овлашћење за повлачење тужбе за признање или за одрицање од тужбеног захтева, за закључење поравнања, за одрицање или одустанак од правног лека и за преношење пуномоћја на друго лице, као и за подношење ванредних правних лекова.

Ако је пуномоћнику дато овлашћење да може вршити све радње у поступку, а странка, односно њен законски заступник умре или постане пословно неспособан или ако њен законски заступник буде разрешен дужности, пуномоћник је, у смислу члана 100. став 1. ЗПП, овлашћен да и даље предузима радње у поступку, али наследник односно нови законски заступник може опозвати пуномоћје. У случајевима наведеним у овој одредби, пуномоћнику који није адвокат, по одредбама става 2. члана 100. ЗПП, увек престају овлашћења која се у пуномоћју морају изричито навести (члан 96).

Тужени ПП преминуо је у току жалбеног поступка дана 21.5.2004. године, а у пуномоћју које је 8.12.2003. године дао свом унуку БА није ни било изричито одређено да овај пуномоћник у његово име може да подноси ванредне правне лекове. Друготужени у овој парници по тужби и противтужилац по противтужби ББ је син сада покојног ПП.

Осим тога и да је у пуномоћју од 8.12.2003. године и било изричито одређено право пуномоћника који није адвокат на подношење ванредних правних лекова, то овлашћење је престало смрћу сада покојног ПП на основу когентне норме - члана 100. став 2. ЗПП, па овај пуномоћник није био овлашћен да у име умрлог властодавца - туженог ПП поднесе ревизију против побијане другостепене пресуде. То су могли учинити само законски наследници сада покојног ПП, што значи да је требало прекинути поступак до утврђења ко су његови законски наследници, па по наставку поступка извршити доставу побијане одлуке у смислу члана 212. у вези члана 215. ЗПП, обзиром да право на ревизију - ванредни правни лек није

у смислу члана 212. у вези члана 213. ЗПП, обзиром да право на ревизију – ванредни правни лек, није суштински обезбеђено кад се достава другостепене одлуке изврши лицу – ранијем пуномоћнику који није адвокат и коме је овлашћење за подношење ванредног правног лека престало због смрти властодавца.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу овлашћења из члана 392. у вези члана 389. став 2. ЗПП одбацио ревизију коју је у име умрлог властодавца изјавио пуномоћник који није адвокат и одлучио као у изреци.

Председник већа – судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд